

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
ÜÇÜNCÜ DAİRE	2004	1804	2002	1570	22/06/2004

KARAR METNİ

VAKFA AİT İKTİSADİ İŞLETMENİN ELDE ETTİĞİ NET KARIN VAKIF HESABINA AKTARILMASI, 193 SAYILI GELİR VERGİSİ KANUNUNUN 75'İNCİ MADDESİ ANLAMINDA KAR DAĞITIMI OLMADIĞINDAN TEVKİFAT YAPILMAYACAĞI HK.<

Temyiz Eden : Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ? Vakfı Akaryakıt İstasyonu İşletmesi

İstemin Özeti : Davacı kurumun 2000 yılında elde ettiği net kazancını vakıf hesabına aktarması nedeniyle yaptığı tevkifata ilişkin ihtirazi kayıtla verdiği Nisan 2001 dönemi muhtasar beyannamesi üzerinden tahakkuk eden gelir (stopaj) vergisi, fon payını; ? Vakfına ait bir iktisadi işletme olduğu taraflarca çekişmesiz olan davacının 2000 yılında elde ettiği net karını vakıf hesabına aktardığı, vakfın kurumlar vergisi mükellefi olmamakla birlikte davacı kurumdaki farklı olarak defter tasdik ettirilip kullandığı, aynı vergi numarasında kayıtlı olması dolayısıyla yapılan ödemenin gelir (stopaj) vergisine tabi olduğu ileri sürülmekte ise de, işletmenin elde ettiği net karı hukuken bağlı ve ait olduğu bizatihi kendi vakıf hesabına aktarmış olması nedeniyle olayda 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 75'inci maddesi anlamında kar dağıtımını olmadığından anılan Kanununun 94'üncü maddesinin 6'ncı bendinin b-i alt bendi hükmünün uygulanamayacağı gerekçesiyle kaldırılan Balıkesir Vergi Mahkemesinin 24.1.2002 gün ve E:2001/319, K:2002/17 sayılı kararının; vakfa bağlı iktisadi işletme olan davacı kurumun bilançosunda kalmayan karın, kurumlar vergisi mükellefi olmayan vakıf hesaplarına aktarılmasının kar dağıtımını sayıldığı ileri sürülerek bozulması istenmiştir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Tetkik Hakimi : M.Oğuz Ulaş

Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar Vergi Mahkemesi kararının bozulmasını sağlayacak durumda bulunmadığından, temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Savcı : Sefer Yıldırım

Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49.maddesinin 1.fikrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp Vergi Mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Üçüncü Dairesince işin gereği görüşülüp düşünüldü:

Dayandığı hukuki ve kanuni nedenlerle gerekçesi yukarıda açıklanan Vergi Mahkemesi kararı, aynı gerekçe ve nedenlerle Dairemizce de uygun görülmüş olup temyiz istemine ilişkin dilekçede ileri sürülen iddialar sözü geçen kararın bozulmasını sağlayacak durumda bulunmadığından, temyiz isteminin reddine ve kararın onanmasına, 22.6.2004 gününde oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY

Gelir Vergisi Kanununun 94'üncü maddesi, kazancın maddede sayılanlardan elde edildiği durumlarda; elde edenin kazancının vergisinin tamamı ya da bir kısmının kaynağında tevkif edilmesini öngörmektedir.

Vakıflar, kurumlar vergisinden muaf olsalar da iktisadi işletme oluşturdukları takdirde, rekabet eşitliği gereği iktisadi işletmelerinin kazancı vergiye tabidir. Bir vakfın, sermayesinin tamamının ya da bir kısmının kendisi tarafından sağlanarak iktisadi işletme oluşturması

arasında fark bulunmamaktadır. İktisadi işletmenin kurumlar vergisi ödendikten sonra kalan karının işletme bünyesinde ve işletmenin faaliyetlerine özgü bırakılmayıp da kendisini kuranlara veya oluşturan vakfa aktarılması halinde iktisadi işletme tarafından vakfa yapılan aktarım iştirakten doğan kazançtır.

Gelir Vergisi Kanununun 75'inci maddesi, sahibinin ticari, zirai veya mesleki faaliyeti dışında nakdi sermaye veya para ile temsil edilen değerlerden müteşekkil sermaye dolayısıyla elde ettiği kar payı, faiz, kira ve benzeri iratları menkul sermaye iradı olarak tanımladıktan sonra kaynağı ne olursa olsun ikinci fıkranın bentlerinde yazılı iratların menkul sermaye iradı sayılmasını öngörmüş ve (2) işaretli bentte iştirak hisselerinden doğan kazançları bu kapsama almıştır.

Vakfın kurulduğu veya oluşumuna katıldığı iktisadi işletmenin kurumlar vergisi düşüldükten sonra vakfa aktardığı tutar vakıf yönünden sermayesini sağlayan kuruma sağlanan iştirak kazancıdır. İşletme kendi kazancının vergisini, vakıf ise işletmenin kendisine sağladığı kazancın vergisini kaynağında tevkif yoluyla ödemek durumunda olduğunda mükerrer vergilendirme söz konusu değildir. Kaldı ki bu aktarım vakıf bünyesinde vakıf vergiye tabi olsa da kurumlar vergisinden müstesnadır.

Dolayısıyla ve 94'üncü maddenin ikinci fıkrasının (6/b-i) alt bendinde tam mükellef kurumlar tarafından gelir ve kurumlar vergisinden muaf olanlara veya bu vergilerin mükellefi olmayanlara dağıtılan 75'inci maddenin ikinci fıkrasının (1), (2) ve (3) işaretli bentlerinde yazılı kar paylarından nihai vergi olmak üzere vergi tevkif edilmesi açıkca düzenlendiğinden; esasen aynı maddenin muhtelif bentlerinde menkul sermaye iradı elde eden dernek ve vakıflara bu iradı sağlayanlarca vergi tevkifatı yapma sorumluluğu da yüklendiği halde, iktisadi işletme kazancından vakfa aktarılan tutarın tevkifata tabi olmayacağı yönünden verilen vergi mahkemesi kararının bozulması gerektiği görüşüyle karara katılmıyorum.

(DAN-KAR-DER; SAYI: 6)

BŞ/ŞGK